

Адреса нового пункту обігріву – станція Клепарів

Напередодні Дня Незалежності тут побував начальник залізниці Михайло Мостовий і залишився задоволений оглядинами. Він подякував колійникам, які подбали про умеблювання приміщень, про побутову техніку і посуд, фахівцям будівельного управління №1, які виконували капітальний ремонт колишнього поста ЕЦ, що відтепер слугуватиме працівникам дев'ятого околотку Підзамчівської дистанції колії як пункт обігріву.

– Михайло Васильович закликав людей берегти зроблене, – розповідає начальник Підзамчівської дистанції колії Ярослав Яцинич. – Хочу підкреслити, що колійники турбуються про збереження оновлених пунктів обігріву, бо знають, що це зроблено для них. До речі, пункт обігріву на станції Клепарів нині можна вважати одним із кращих на залізниці, тут створені всі умови для колійників двох бригад: є кімната прийому їжі, душові кабінки, туалети, сушарня для спецодягу та спецвзуття, кабінети шляхового майстра та начальника дільниці. Якщо врахувати, що станція Клепарів має свою дуже непросту специфіку. Це, образно кажучи, – “горловина” Львівської залізниці, і всі вантажні поїзди йдуть сюди, тут вистачає

маневрової роботи, то й колійникам доводиться нелегко, адже робота цілодобова, а загальний кілометраж станційних колій привнюється до однієї дільниці.

За словами майстра дев'ятого околотку Підзамчівської дистанції колії Степана Прокоп'яка, колійники дуже задоволені новим пунктом обігріву і вже встигли оцінити його переваги, а монтер колії із 35-річним стажем роботи Ярослав Масинець наголошує, що теперішні санітарно-побутові умови неможливо порівняти з тими, які були колись, бо милися колись в основному під кранами умивальників і холодною водою, не було де висушити одяг та розігріти принесений з дому обід.

Головний інженер Підзамчівської

дистанції колії Максим Наливайко на цій посаді більше двох років, встиг після закінчення Дніпропетровського університету залізничного транспорту попрацювати монтером колії та бригадиром, начальником дільниці, також не з чужих слів знає про старий пункт обігріву колійників та й про специфіку роботи на станції Клепарів у порівнянні з роботою на перегоні. “Пункт обігріву був у занедбаному стані, – згадує Максим Наливайко. – Там стояли два калорифери, і погрітися чи просушити одяг було надзвичайно складно. А новий пункт обігріву відповідає всім вимогам.

– На замовлення колійників на Львівському заводі залізобетонних конструкцій у стислі терміни виготовили меблі і встановили їх у новому пункті обігріву. – наголошує головний інженер Підзамчівської дистанції колії Максим Наливайко. Він не приховує свого задоволення, що пункт обігріву на станції Клепарів обладнаний зручним у користуванні електричним опаленням, яке не є надто енергозатратним. – У Підзамчівській

дистанції колії це не перший пункт обігріву, обладнаний таким чином. Аналогічний є на станції Борщовичі. Його облаштували під час оновлення колії на напрямку Львів-Здолбунів. Такі ж комфортні пункти обігріву для колійників є на станціях Підзамче, Личаків, Підбірці та блок-пості 1479 км. На інших пунктах обігріву замінені вікна, зроблений ремонт, проте на перегоні нема технічних можливостей підвести воду, облаштувати душові та туалети, як це зроблено на вузлових станціях. Зокрема, тривають роботи з облаштування пункту обігріву на станції Красне, він стане другим після клепарівського, де вже цього року будуть створені належні санітарно-побутові умови для колійників.

Марта ДРОЗДА

**На фото: (ліворуч) споруда нового пункту обігріву, (праворуч) бригадир колії Ярослав Масинець (у центрі) проводить планування з монтерами колії
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО**

“Є в цій перемозі важлива моральна складова...”

За підсумками галузевого змагання у першому півріччі 2009 р. серед підрозділів вагонного горсподарства Укрзалізниці перемогу з врученням перехідного прапора, почесного диплома та грошової премії здобуло вагонне депо Клепарів

– Наше депо є базовим з ремонту та технічного обслуговування вантажних вагонів, – розповідає голова профкому депо Ірина Пінчук. – Перемога в галузевому змаганні стала для колективу результатом величезної роботи, у якій брали активну участь всі – від керівництва та інженерно-технічних працівників до слюсарів-ремонтників і оглядачів вагонів.

Не секрет, що внаслідок економічної кризи на залізниці різко впали обсяги вантажних перевезень. А там, де нема перевезень, нема й ремонту рухомого складу. Перед колективом депо постало завдання шукати замовників на проведення ремонтних робіт. Сьогодні можна сказати, що ми з цим завданням впоралися. При цьому не скорочено жодного робочого місця.

Звісно, про підсумки роботи підприємства краще за все свідчать

цифри виконання основних технічних показників. За перше півріччя цього року працівники депо технічно оглянули і відправили 546143 вантажних вагонів, відремонтовано поточним ремонтом 5222 та підготовлено під навантаження 32991 вагонів. Для підприємств-власників відремонтовано деповським і капітальним ремонтом 131 вагон, що дало підприємству 1 млн 267 тис. грн додаткових доходів. При підбитті підсумків відсоток виконання плану з багатьох основних показників перевиконано. Виконання плану з капітального та деповського ремонту склало 102,7%; виконання планового завдання з наплавлення гребенів колісних пар – 105,7%; а виконання планового завдання з продуктивності праці склало 105,2%.

Коли ми дізналися про свою перемогу у такому нелегкому змаганні, адже суперники у нас були дуже потужні, щиро радів увесь колектив. Справа тут не лише у перехідному прапорі та грошовій премії. Є в цій перемозі ще одна важлива складова – моральна. Ми ще раз переконалися, що разом ми сила і можемо працювати успішно, незважаючи на кризу”.

Олександр ГЕРШУНЕНКО

Людина, що несе добро

Поки наше авто долало шлях до села, голова профкому депо Клепарів Ірина Пінчук розповіла просту біографію пенсіонерки:

– Знаєте, буває нерідко, що пропрацює людина багато років поруч, а піде на пенсію, і ніхто про неї не згадає. Ми подбали про те, щоб не сталося так з нашою Марією Павлівною Павлишин, яка пропрацювала у нашому депо з 1964 по 1980 роки прибиральницею на ПТО-2, що знаходиться на станції Львів. Марія Павлівна ніколи не цуралася роботи, тримала чистоту й порядок у побутових приміщеннях, де переодягалася понад 100 оглядачів-ремонтників вагонів та слюсарів з ремонту

рухомого складу. А робота у них самі знаєте яка. Тож навантаження чимале, але в неї було завжди чисто прибрано, вона уміла зі всіма знайти спільну мову. Це – величезний плюс, коли людина уміє поводитися в колективі, і творить добро не лише своєю працею, а й своєю присутністю. Вона виховала п'ять доньок, має 15 онуків та 17 правнуків.

Цього теплого осіннього дня у старенькій хатині по вулиці Художній в селі Мшана Городецького району, вочевидь, не чекали гостей. Вітер гойдав простирадла, розвішані на мотузках у дворі, біля них поралася молодша дочка ювілярки Марія.

– Мамо, – вигукнула вона, – ідіть сюди, до вас гості із заліз-

ниці приїхали!

Дерев'яними сходами до нас спустилася невисока жінка із напрочуд виразними очима:

– Дуже всім дякую, не раз згадувала всіх вас! До цього часу добре пам'ятаю всіх своїх начальників. Приємно, що й мене залізниця не забуває, може, тому, що я завжди дбала про роботу. Окрім прибирання у побутових приміщеннях, доводилося й дошки з вагонів вивантажувати, і сніг відкидати. І все – нічого, як бачите, і сьогодні у свої дев'яносто я при добрій пам'яті і можу дати собі раду. Тож бажаю всім залізничникам міцного здоров'я і дожити до ста років. Щоб всі вони добре жили і все мали в хаті!

Марію Павлівну знає все село за рідкісний дар зцілення від вроків. За багато років через її добрі руки пройшло чимало дітей та дорослих, тому, коли пенсіонерці виповнилося дев'яносто, усі парафіяни у місцевій церкві щиро й дружно заспівали їй “Многая літа!”

Олександр ГЕРШУНЕНКО
На фото: голова профкому вагонного депо Клепарів Ірина Пінчук вітає із поважним ювілеєм Марію Павлівну Павлишин